

Doniyor Kitobi — Ikki Yuz Raqami

Payg'ambarlikdagi ochilish: Ikkinchi yig'ilish va uning Adventistik esxatologiyadagi ahamiyati

Jeff Pippenger

2024-05-05

Biz payg'ambar Ishayo tomonidan, undan keyin esa Uayt opa tomonidan ko'rsatilgan ikkinchi yig'ilish sifatida ifodalangan bashoratli davrni ko'rib chiqmoqdamiz.

Va o'sha kunda Yessayning bir ildizi bo'lur, u xalqlar uchun bayroq bo'lib turur; xalqlar unga intilurlar, va uning osoyishtaligi ulug'vor bo'lur. Va o'sha kunda shunday bo'ladiki, Rabbiy O'z xalqining omon qolgan qoldig'ini qaytarib olish uchun ikkinchi marta qo'lini uzatur; Ossuriyadan, Misrdan, Patrosdan, Kushdan, Elamdan, Shinordan, Xamotdan va dengiz orollaridan. Va U xalqlar uchun bir bayroq ko'tarur, Isroilning quvg'in qilinganlarini jam qilur va Yahudoning tarqalganlarini yerning to'rt burchagidan yig'ur. Efrayimning hasadi ham yo'q bo'lur, Yahudoning dushmanlari esa qirib tashlanur: Efrayim Yahudoga hasad qilmas, Yahudo ham Efrayimni siqib qo'ymas. Ishayo 11:10–13.

Xudoning oxirgi kunlardagi xalqi ikkinchi marta yig'ilganda, o'sha shogirdlar orasida Hosil bayramidan oldingi o'n kun bilan ifodalangan va Ishayo nazarda tutgan birlashuv yuz beradi; u shunday deydi: "Efrayimning hasadi ham ketadi, Yahudoning dushmanlari ham qirib tashlanadi; Efrayim Yahudoga hasad qilmaydi, Yahudo esa Efrayimni bezovta qilmaydi."

"Xudoning xalqiga sinovlar keladi va begona o't bug'doydan ajratiladi. Ammo Efrayim endi Yahudoga hasad qilmasin, Yahudo ham endi Efrayimni bezovta qilmasin. Muqaddas qilingan qalblar va lablardan mehribon, muloyim, shafqatli so'zlar oqib chiqadi. Bir bo'lishimiz nihoyatda zarur; agar barchamiz Masihning muloyimligi va kamtarligini izlasak, Masihning fikriga ega bo'lamiz va ruh birligi bo'ladi." Review and Herald, 1895-yil 19-mart.

Masih bir yuz qirq to'rt ming kishini ikkinchi marta to'plaganida amalga oshiradigan ishning unsurlaridan biri birlashtirishdir. O'sha birlik Hosil bayramigacha bo'lgan o'n kun bilan hamda Exeterdagi lager yig'ilishining olti kuni bilan ifodalangan edi va agar 1844-yil 22-oktabrdagi buyuk umidsizlikni boshdan kechirganlar o'z yo'llarini yo'qotmaganlarida, bu ish 1856-yildan 1863-yilgacha amalga oshirilishi mumkin edi.

"Ammo umidsizlikdan keyin kelgan shubha va noaniqlik davrida advent mo'minlarining ko'plari o'z imonidan voz kehdilar. Ixtiloflar va bo'linishlar yuzaga keldi.... Shu tariqa ish to'sib qo'yildi va dunyo zulmatda qoldi. Agar butun Adventist jamoasi Xudoning amrlari va Isoning imonida birlashganida edi, tariximiz naqadar boshqacha bo'lur edi!"

"Masihning kelishi shu tariqa kechiktirilishi Xudoning irodasi emas edi. Xudo O'z xalqi Isroilning sahroda qirq yil sarson yurishini maqsad qilmagan edi. U ularga Kan'on yurtiga bevosita boshlab borishni va u yerda ularni muqaddas, sog'lom, baxtli xalq qilib qaror toptirishni va'da qilgan edi. Ammo bu xushxabar avvalo kimlarga va'z qilingan bo'lsa, ular

‘imonsizliklari sababli’ kirmadilar (Ibroniylarga 3:19). Ularning qalblari nolish, isyon va nafratga to‘lgan edi, va U O‘z ahdini ular bilan bajo keltira olmadi.”

“Qirq yil davomida imonsizlik, nolish va isyon qadimgi Isroilni Kan’on yurtidan mahrum qildi. Xuddi o‘sha gunohlar zamonaviy Isroilning samoviy Kan’onga kirishini kechiktirdi. Har ikki holatda ham ayb Xudoning va’dalarida emas edi. Aynan imonsizlik, dunyoviylik, bag‘ishlanmaganlik va Rabbiyning O‘ziga mansub deb e’tirof etuvchi xalqi orasidagi nizolar bizni shuncha yillar davomida gunoh va qayg‘u olamida ushlab turdi.” Selected Messages, 1-kitob, 68, 69.

Ikkinchi farishtaning tushishi birinchi umidsizlik chog‘ida yuz bergan, kutish muddatini boshlab bergan bir tarqalishni aniqlab berdi; so‘ngra esa Exeter lager yig‘inidagi olti kunlik davrga olib bordi, bu yerda yig‘in yakunida Tungi Faryod xabarida Muqaddas Ruhning to‘kilishidan oldin xabar borasidagi birlik qaror topdi.

1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishtaning tushib kelishi buyuk umidsizlik paytida yuz bergan tarqoqlikni ko‘rsatdi va Eng Muqaddas Joy bilan bog‘liq haqiqatlar Xudoning xalqiga ochib berilar ekan, ta’lim davrini boshlab berdi. 1849-yilga kelib, Rabbiy O‘z qo‘lini xalqini ikkinchi marta bir joyga to‘plash uchun cho‘zayotgan edi, va 1851-yilda 1850-yilgi jadval taqdim etilayotgan edi. O‘sha jadval poydevor xabarini, ya’ni dunyo oldida bayroq sifatida ko‘tarilishi lozim bo‘lgan aynan o‘sha xabarni ifoda etar edi.

Masih tomonidan shogirdlarning ikkinchi bor yig‘ilishi Uning tushishi bilanoq darhol boshlandi, Exeterdagilarning yig‘ilishi esa kutish vaqti davrida boshlandi. 1863-yildagi isyon tarixida ikkinchi bor yig‘ilish 1844-yilda muqaddas maskan nuri ochilganida boshlangan ta’lim jarayonining kamida besh yili o‘tib boshlandi. 1848-yilda esa Islom xalqlarni g‘azablantirayotgan edi. Ikkinchi yig‘ilish Hosil bayramidan oldin kelgan o‘n kunning yetib kelishi, shuningdek Exeter lager yig‘inining olti kuni orqali amalga oshiriladigan bosqichma-bosqich ish sifatida tasvirlanadi va 1856-yilga kelib yakunlangan bo‘lishi kerak edi.

O‘z xalqini ikkinchi marta yig‘ish ishi uchinchi farishtaning yakunlovchi ishidir va u Masihning qo‘li bilan amalga oshiriladi.

Shanba kuni kelganda, U sinagogada ta’lim bera boshladi; Uni eshitganlarning ko‘plari hayratga tushib, shunday der edilar: “Bu Odamda bular qayerdan? Unga berilgan bu qanday hikmatki, hatto Uning qo‘llari orqali shunday qudratli ishlar sodir bo‘lmoqda?” Mark 6:2.

Ilohiy timsol pastga tushganda yuz beradigan tarqalish sinov jarayonini boshlab beradi; bu jarayon oxir-oqibatda sajda qiluvchilarning ikki toifasini zohir qiladi va shu tariqa Ma’badni poklaydi.

Uning qo‘lida sovurish kuragi bor; u o‘z xirmonini batamom tozalab, bug‘doyini omborga yig‘adi, ammo somonni so‘nmas olovda kuydiradi. Matto 3:12.

O‘sha davrda Xudoning xalqi farishtaning qo‘lidani xabarni olib, uni yeyishi kerak.

Va men osmondan tushib kelayotgan boshqa bir qudratli farishtani ko‘rdim; u bulut bilan kiyingan edi; boshining ustida kamalak bor edi, yuzi go‘yo quyoshdek, oyoqlari esa olov

ustunlaridek edi. Uning qo‘lida ochiq bir kichik kitob bor edi; u o‘ng oyog‘ini dengiz ustiga, chap oyog‘ini esa yer ustiga qo‘ydi. Vahiy 10:1, 2.

Ikkinchi farishtaning 1844-yil 19-apreldagi kelishi paytida Xudoning xalqi tarqalib ketgan edi. Ular dastlab 1840-yil 11-avgustda Vahiy kitobining to‘qqizinchi bobi, o‘n beshinchi oyatidagi bashoratning amalga oshishi bilan bir joyga to‘plangan edilar, biroq jadvaldagi ayrim raqamlarning hisob-kitobidagi xatoga nisbatan Rabbiiy O‘z qo‘lini tutib turgan edi.

“Men 1843-yilgi jadval Egamizning qo‘li tomonidan yo‘naltirilganini va uni o‘zgartirmaslik kerakligini ko‘rdim; raqamlar U istagandek bo‘lgan; Uning qo‘li ayrim raqamlardagi bir xatoni ustida turib, uni yashirib turgan edi, shuning uchun Uning qo‘li olib tashlanmaguncha hech kim uni ko‘ra olmas edi.” Early Writings, 74.

Uning qo‘lining olib qo‘yilishi Samuel Snouga kechikkan vahiy uchun to‘g‘ri sanani aniqlash imkonini berdi.

“Rabblari nega kelmaganini tushuna olmagan o‘sha sodiq, umidsizlikka tushgan kishilar zulmatda qoldirilmagan edilar. Yana ular bashoratli muddatlarni tadqiq qilish uchun Muqaddas Kitoblariga yo‘naltirildilar. Egamizning qo‘li hisob-kitoblardan olindi, va xato tushuntirib berildi. Ular bashoratli muddatlar 1844-yilgacha yetib borishini ko‘rdilar, va bashoratli muddatlar 1843-yilda tugaganini ko‘rsatish uchun o‘zlari taqdim etgan o‘sha dalillarning o‘zi, ularning 1844-yilda nihoyasiga yetishini isbotlashini angladilar.” Ilk Yozuvlar, 237.

Birinchi va ikkinchi farishtalarning tarixi Masihning qo‘li bilan bog‘liq bo‘lgan yo‘l-belgilari qatorini o‘z ichiga oladi. U 1840-yil 11-avgustda va 1844-yil 19-aprelda tushganida, Uning qo‘lida bir xabar bor edi. 1842-yil may oyida 1843-yil jadvalining tayyorlanishi va nashr etilishiga yo‘naltirgan Uning qo‘li edi. Jadvaldagi raqamlardagi bir xatoni muhrlab qo‘ygan ham Uning qo‘li edi. O‘sha birinchi umidsizlikning tarqalib ketishidan keyin, Yeremiyo Masihning qo‘li sababli yolg‘iz o‘tirdi. So‘ng U O‘z qo‘lini olib tashladi va shu tariqa Yarim tun nidosi xabarini muhrdan chiqardi. O‘z xalqini ikkinchi bor yig‘ish uchun O‘z qo‘lini cho‘zish harakati birinchi umidsizlikdan to Exeter lager yig‘inigacha sodir bo‘ldi; xuddi Muqaddas Ruhning to‘kilishidan oldin shogirdlar nihoyat o‘n kun davomida Quddusda bir joyga to‘planganlari kabi. Uchinchi farishta 1844-yil 22-oktabrda kelganida, Rabbiiy O‘z qo‘lini ko‘tardi.

Va men dengiz ustida va yer ustida turganini ko‘rgan farishta qo‘lini osmonga ko‘tardi va abadiylar osha yashovchi, osmonni va undagi narsalarni, yerni va undagi narsalarni, dengizni va undagi narsalarni yaratgan Zot nomi bilan qasam ichdiki, endi vaqt bo‘lmas. Vahiy 10:5, 6.

1840-yil 11-avgustdagi ilk yig‘ilishdan to 1844-yil 22-oktabrgacha bo‘lgan davrda birinchi va ikkinchi farishtalarning tarixi Masihning qo‘li bilan belgilangan. 1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishta tushdi va kichik Millerit suruvi Buyuk Hafsalasi Pir bo‘lish tufayli tarqalib ketdi. O‘sha sanada Masih O‘z qo‘lini osmonga ko‘tardi va endi vaqt bo‘lmasligiga qasam ichdi.

1844-yildan 1863-yilgacha bo‘lgan tarixdagi ikkinchi yig‘ilish Masihning qo‘lini ko‘tarishi bilan boshlandi; shu bilan birga, Uning qo‘lida yeyilishi lozim bo‘lgan bir xabar ham bor edi. So‘ng 1849-yilda U tarqalib ketgan xalqini yig‘ish uchun qo‘lini ikkinchi marta uzatdi. Bu xalq Yarim

tun faryodi xabari orqali yig'ilgan edi va bashorat qilingan voqea sodir bo'lmagach, tarqalib ketdi. Exeter lager yig'inida Masih, Pentikostdan oldingi o'n kunda qilganidek, O'z suruvini yig'di va ularni xabar ustida birlashtirdi. Filadelfiyalik Milleriyalar Exeter lager yig'inidan chiqib, Pentikostni takrorladilar. 1856-yilda Masih Laodikiyaga aylangan harakatning tashqarisida edi, chunki Masih Laodikiyalikning yuragi tashqarisida turib, kirish izlab taqillatadi.

Mana, Men eshik oldida turib, taqillatib turibman: agar kimdir Mening ovozimni eshitib, eshikni ochsa, Men uning oldiga kiranman va u bilan birga taom yeyman, u ham Men bilan birga yeydi. Vahiy 3:20.

1856-yilda Masihning qo'li Laodikeyadagi Millerchilar harakati eshigini taqillatib turar edi, ammo behuda. 1849-yilda, bundan yetti yil avval, U O'z xalqini ikkinchi marta yig'ishni boshlagan edi, biroq shubha va noaniqlik Filadelfiya harakatini to'xtatib qo'ydi.

«Agar Adventistlar 1844-yildagi buyuk umidsizlikdan keyin o'z e'tiqodlarini mahkam tutib, Xudoning ochilib borayotgan inoyatli yo'l-yo'rig'iga birlashgan holda ergashganlarida, uchinchi farishtaning xabarini qabul qilib, uni Muqaddas Ruhning qudrati ila dunyoga e'lon qilganlarida edi, ular Xudoning najotini ko'rgan bo'lur edilar, Rabbiiy ularning sa'y-harakatlari bilan qudrat ila ish ko'rgan bo'lur edi, ish yakunlangan bo'lur edi va Masih bu paytgacha O'z xalqini mukofotini olish uchun qabul etgani kelgan bo'lur edi. Ammo umidsizlikdan keyin kelgan shubha va noaniqlik davrida advent e'tiqodlilarining ko'plari o'z imonlaridan voz kechdilar.... Shu tariqa ish to'xtatib qo'yildi va dunyo zulmat ichida qoldi. Agar butun Adventist jamoasi Xudoning amrlari va Isoning imoni asosida birlashganida, tariximiz naqadar boshqacha bo'lur edi!» Evangelism, 695.

2001-yil 11-sentabrda Masih O'zining oxirgi kun xalqini to'pladi; ular esa keyinchalik 2020-yil 18-iyulda tarqatib yuborildi. 2001-yil 11-sentabrda to'planganlar Masihning qo'li bilan yashirin kitobni olib, uni yedilar. 2020-yil 18-iyulda esa ular Uning yuqoriga ko'tarilgan qo'li bilan ifodalangan amrni rad etdilar; bu qo'l "vaqt endi bo'lmaydi" deganini bildirar edi.

Filadelfiyalik Millerchilar 1843-yil haqidagi noto'g'ri bashoratlarida hech qanday isyon namoyon etmadilar, chunki ular Rabbiiy ochib bergan barcha nurga muvofiq ish tutdilar; biroq 2020-yil 18-iyul kuni uchinchi farishtaning harakatidagi Laodikeyaliklar Uning qo'li bilan bog'liq nurga qarshi isyon qildilar. 1844-yildan keyin birinchi farishtaning Filadelfiya harakati "shubha va noaniqlik davrida" "o'z imonini qo'yib yubordi" va Laodikeyaliklarga aylandi.

1856 yil o'tish nuqtasini ifodalaydi va so'nggi kunlardagi Xudoning xalqi uchun o'tish nuqtasini timsollashtiradi.

1849 va 1856 yillar oralig'idagi yetti yilning qaysidir paytida Filadelfiyalik Milleriyalar harakati O'z xalqini ikkinchi marta yig'ib olish uchun uzatilayotgan Rabbiiy qo'lga qarshilik ko'rsatdi, holbuki va'da shundan iborat ediki, U o'sha vaqtda o'tmishda qilganidan ham ortig'ini qilur edi.

"23-sentyabr kuni Rabbiiy menga O'z xalqining qoldig'ini qaytarib olish uchun qo'lini ikkinchi marta uzatganini va bu yig'ilish davrida sa'y-harakatlar ikki baravar kuchaytirilishi kerakligini ko'rsatdi. Tarqalish davrida Isroil zarbaga uchradi va parcha-parcha qilindi; ammo endi,

yig'ilish davrida Xudo O'z xalqini shifo berib sog'aytiradi va bog'laydi. Tarqalish davrida haqiqatni yoyish uchun qilingan sa'y-harakatlar juda kam ta'sir ko'rsatgan, juda oz narsa yoki deyarli hech narsa amalga oshirgan edi; ammo yig'ilish davrida, Xudo O'z xalqini yig'ish uchun qo'lini uzatgan ekan, haqiqatni yoyish yo'lidagi sa'y-harakatlar ko'zlangan samarasini beradi. Hammaning birlashgan va ishdagi g'ayratli bo'lishi kerak. Men ko'rdimki, hozirgi yig'ilish davrida bizni boshqarishi uchun misollar sifatida tarqalish davriga murojaat qilish kim uchundir uyatdir; chunki agar Xudo biz uchun hozir o'sha paytda qilganidan ortiqroq hech narsa qilmasa, Isroil hech qachon yig'ilmas edi. Haqiqatning va'z qilinishi qanchalik zarur bo'lsa, uni gazeta orqali nashr etish ham shunchalik zarurdir." Review and Herald, 1850-yil 1-noyabr.

Shubhasizki, Rabbiiy O'z ishini birlikda oldinga siljitishga urindi, ammo bu birlik, ko'rinib turibdiki, buzilgan edi, va "hafsalasi pir bo'lishdan keyin kelgan shubha va noaniqlik davrida, advent imonlilarining ko'plari o'z e'tiqodlaridan voz kechdilar." The Present Truth (keyinchalik Review and Herald) 1849 yilda nashr etila boshladi, 1851 yilga kelib esa 1850 yilgi chart mavjud edi, biroq 1856 yilga kelib, Levilar kitobining yigirma oltinchi bobidagi "yetti zamon" xabari tugallanmay qoldi. 1844 yil 22 oktabrda muhrsizlangan xabar ikki ming uch yuz yil va ikki ming besh yuz yigirma yilga oid vaqt bashoratlari nihoyasiga yetgan paytda yuz bergan edi.

O'sha davrda Shabbat boshqa ta'limotlardan ustun ravishda porlab turgan ta'limot edi, va o'n ikki yil davomida sinov jarayoni 1856 yilda oxirgi sinov kelguniga qadar davom etdi. O'sha sinov yerning Shabbat oromiga taalluqli edi va u insonlar uchun Shabbat oromi bilan boshlangan sinov jarayonining nihoyasini belgiladi. Sinov davri Alfa va Omeganning muhrini o'zida mujassam etgan edi. 1856 yil, shuningdek, Miller tomonidan kashf etilgan birinchi asosiy haqiqat bo'yicha bilimning ortishini ham ifodalagan edi, shu bois u bu darajada ham Alfa va Omeganning muhriga ega edi. Xudoning muqaddas qilingan xalqining belgisi bo'lgan Shabbat haqiqati, yettinchi karnayning sadosi sifatida ifodalangan edi; o'shanda imonlidagi Masih siri, ulug'vorlik umidi, kamoliga yetadi. "Yetti vaqt" Kafforat kunida chalinishi lozim bo'lgan Yubiley karnayi bilan ifodalangan edi.

1856-yildan 1863-yilgacha bo'lgan yetti yil shogirdlar uchun Quddusdagi o'n kunni, Filadelfiyalik Milleritlar uchun esa Exeter lager yig'inining olti kunini ifodalagan edi; biroq, afsuski, bu davr o'tish davri orqali Egamiz O'z xalqini yetaklaganida Uning ortidan borishni rad etadiganlarning timsoliga aylandi. Yettita momaqaldiroqning tarixiy davri bo'lgan birinchi va ikkinchi farishtalarning tarixi, Egamizning 1844-yil 19-apreldan boshlab O'z xalqini ikkinchi marta to'plash uchun qo'lini uzatayotganini ko'rsatadi va u dono kishilar Masihga ergashib Eng Muqaddas Joyga kirganlarida namoyon bo'lgan itoatkor javobni tasvirlaydi.

Birinchi Qadesh tarixi — ya'ni 1844 yildan 1863 yilgacha bo'lgan uchinchi farishta tarixi — Rabbiiyning O'z xalqini ikkinchi marta yig'ish uchun yana qo'lini cho'zganini ko'rsatadi, biroq o'sha tarixda isyon namoyon bo'ladi. Endi esa, uchinchi marta, 2023 yil iyulidan beri, Rabbiiy O'z xalqini ikkinchi marta yig'ish uchun yana qo'lini cho'zmoqda, va ular itoatkor Filadelfiyaliklar sifatida ikkinchi Qadeshni amalga oshiradilar, chunki haqiqatning imzosi bu uch marta takrorlanishni boshi va oxiri itoatkor Filadelfiyaliklarni, o'rtadagi misol esa itoatsiz

Laodikiyaliklarni ifodalashini ko'rsatadi.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Jamoatlar Laodikiyaga yo'llangan xabarga quloq tutadilarmi? Ular tavba qiladilarmi yoki eng tantanali haqiqat xabari — uchinchi farishta xabari — dunyoga e'lon qilinayotganiga qaramay, gunohda davom etadilarmi? Bu rahm-shafqatning oxirgi xabari, qulagan dunyo uchun oxirgi ogohlantirishdir. Agar Xudoning jamoati iliq bo'lib qolsa, u Xudoning nazarida endi iblislarning maskaniga, har qanday nopok ruhning panohiga va har qanday harom hamda jirkanch qushning qafasiga aylangan, yiqilgan deb tasvirlangan jamoatlardan ortiqroq marhamat topmaydi. Haqiqatni eshitish va qabul qilish imkoniga ega bo'lgan, Yettinchi kun adventistlari jamoatiga qo'shilgan, o'zlarini Xudoning amrlarini tutuvchi xalq deb ataydigan, ammo nomigagina jamoatlardan ortiqroq hayotiy quvvat va Xudoga bag'ishlanishga ega bo'lmaganlar, Xudoning qonuniga qarshi chiquvchi jamoatlar singari, shubhasiz, Xudoning ofatlaridan bahramand bo'ladilar. Faqat haqiqat orqali muqaddas qilinganlarga Masih O'zini sevuvchi va Uning amrlarini tutuvchilar uchun tayyorlashga ketgan samoviy maskanlardagi shohona oilani tashkil etadilar.”

“Uni taniyman, deb aytib, Uning amrlarini bajo keltirmaydigan kishi yolg'onchidir, va unda haqiqat yo'qdir' [1 Yuhanno 2:4]. Bu, Xudo haqidagi bilimga ega ekanini va Uning amrlarini saqlayotganini da'vo qiladigan, biroq buni yaxshi ishlar bilan namoyon etmaydiganlarning barchasini o'z ichiga oladi. Ular o'z qilmishlariga yarasha oladilar. 'Kim Unda qolsa, gunoh qilmaydi; kim gunoh qilsa, Uni ko'rmagan ham, tanimagan hamdir' [1 Yuhanno 3:6]. Bu barcha jamoat a'zolariga, jumladan Yettinchi kun adventistlari jamoatlarining a'zolariga ham qaratilgandir. 'Ey bolajonlar, hech kim sizni aldab qo'ymasini: solihlik qiluvchi, U solih bo'lgani kabi, solihdir. Gunoh qiluvchi esa iblisdandir; chunki iblis boshidan beri gunoh qilib keladi. Xudo O'g'li iblisning ishlarini yo'q qilish uchun zohir bo'ldi. Xudodan tug'ilgan har bir kishi gunoh qilmaydi; chunki Uning urug'i unda qoladi; va u gunoh qila olmaydi, chunki u Xudodan tug'ilgandir. Shu bilan Xudoning farzandlari va iblisning farzandlari ayon bo'ladi: kim solihlik qilmasa, u Xudodan emas, shuningdek o'z birodarini sevmaydigan ham Xudodan emas' [1 Yuhanno 3:7–10].”

“Shanbaga amal qiluvchi Adventistlar ekanliklarini da'vo qilib, ayni paytda gunohda davom etayotganlarning barchasi Xudoning nazarida yolg'onchidirlar. Ularning gunohkor yo'li Xudoning ishiga qarshi ishlamoqda. Ular boshqalarni ham gunohga boshlab bormoqdalar. Xudodan bizning jamoatlarimizning har bir a'zosiga shunday kalom keladi: 'Oyoqlaringiz uchun to'g'ri yo'llar qilinglar, toki oqsoq narsa yo'ldan chiqib ketmasin, aksincha, shifo topsin. Hamma bilan tinchlikka va muqaddaslikka intilinglar; busiz hech kim Rabbiyni ko'rmaydi. Hushyor bo'lib qaranglarki, hech kim Xudoning inoyatidan mahrum qolmasin; biron achchiq ildiz o'sib chiqib, sizlarni bezovta qilmasin va shu orqali ko'plar harom bo'lmasin; biron zinokor yoki Esov kabi nomaqbul kishi bo'lmasin; u bir luqma taom uchun to'ng'ichlik haqqini sotdi. Chunki bilasizlarki, keyinchalik u barakani meros qilib olmoqchi bo'lganida rad etildi; ko'z yoshlar bilan astoydil izlagan bo'lsa-da, tavba uchun o'rin topmadi' [Ibroniylarga 12:13–17].”

“Bu haqiqatga ishonishini da’vo qiladigan ko‘plarga taalluqlidir. Ular shahvoniy odatlaridan voz kechish o‘rniga, Shaytonning aldovchi soxta donoligi ostida ta’limning noto‘g‘ri yo‘lida davom etadilar. Gunoh gunohkor narsa sifatida anglanmaydi. Ularning ayni vijdonlari bulg‘angan, yuraklari buzilgan, hatto fikrlari ham tinimsiz ravishda buzuqdir. Shayton ularni butun mavjudotni bulg‘aydigan nopok amallarga jonlarni jalb qilish uchun yem sifatida ishlatadi. ‘Kim Musoning qonunini [ya’ni Xudoning qonunini] mensimagan bo‘lsa, ikki yoki uch guvohning so‘zi bilan shafqatsiz o‘ldirilardi: Bas, o‘ylab ko‘ringlar, Xudoning O‘g‘lini oyoqosti qilgan, o‘zi orqali muqaddas qilingan ahd qonini nopok narsa deb bilgan va inoyat Ruhini haqorat qilgan kishi qanchalik og‘irroq jazoga loyiq deb hisoblanadi? Chunki: Qasos Menikidir, Men qaytaraman, deguvchini biz bilamiz, — deydi Rabbii. Va yana: Rabbii O‘z xalqini hukm qiladi. Tirik Xudoning qo‘liga tushish dahshatli narsadir’ [Hebrews 10:28–31].” Manuscript Releases, 19-jild, 176, 177.